

Előfizetési árak:

Házhoz hordással vagy postán küldve:

Egész évre . . . 14 ft — 12
Félévre . . . 7 — 5
Negyedévre . . . 3 — 50
Egy hónapra . . . 1 — 20
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

Endrédi Testvér könyvkereskedése Szegeden, hová az előfizetések s a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

SZEGEDI HIRADÓ

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep után is.

Szerkesztői iroda:

Klauszál-tér, Káráss-ház I. emelet, hová a lap szellemi részét illet minden közlemény intézendő.

Bérmետelen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok nem adnak vissza.

Hirdetéseket

es nyilttéri közleményeket a kiadóhivatali mérékelt aron vessz föl.

Átok.

Szeged, okt. 23.

Régi átka az egész művelt Európának maga a keleti kérdés, mely mindannyiszor véres feleletet követelön lép előtérbe, valahányszor az úgy tetszik a keleti politikát csináló orosz diplomáciának.

Most valójában egy átok, és pedig egyházi interdiktum alakjában tesz kísérletet arra, hogy egy kedvező háborus szellőtől élesztve, az eldobott üszök lángba borítsa a török birodalmat s azután egész Európát.

A hármass szövetség békebiztosító erődítményét a hagyományos, régi tűzfökből, Stambulból kezdi a muszka aláaknázni s meg kell vallani, hogy az orosz diplomácia ezuttal is kitűnően tapintatosnak mutatkozik az eszközök megválogatásában.

Semmi sem alkalmas annyira egy felbarbár nép föllázítására, egy kellőleg nem konszolidált állam egész ingatag rendjének gyökeres fölforgatására, mint a vallásnak bevétele a politikába.

Az emberiség legjobbjai hasztalanul küzdöttek ez ellen az illoyális, esztelen politikai rendszer ellen, mely egy momentum cél érdekében minden alkalommal kész kiszámíthatatlan erejű,

féktelen dühöngésű viharokat elvetni a minden jelszóra fogékony rajongó népkedélybe; a következés, a tény mutatja, hogy ezzel a kérdéssel ma is ott állunk, ahol őseink évszázadokkal ezelőtt.

Az orosz diplomáciának kedve jött egy váratlan sakkhúzással alaposan megzavarni a békebarátok összes játékkombinációit, nos egyik futóját, a konstantinápolyi görög patriárkhat a szürke háttérből a csatavonalba állította s újból fölhangzik a rég ismert kiáltás: sakk a szultánnak!

S a szegény muzulmán partner, aki fölött számtalan „főja” van a ravasz, hatalmas játszótársnak, gyámoltalanul vet egy-egy kérő tekintetet az ő kibiczeire, hogy segítsék ki a veszedelmes zsákutcából egy jótanácssal.

Az bizonyos, hogy a parthie egyenlőtlen, már csak azért is, mert a szultán a czár támadó futárja ellenében nem játszhatja ki éppen a kibiczeire való tekintetből a maga egyetlen erős bástyáját, a próféta zászlaját.

Ez az ócska, rongyos zöld seelyemdarab, mely valamikor egy szép asszony kaczer víganója volt, még bir varázserővel az emberiség egy jelentékeny, sok-sok milliós osztályára s

úgy lehet, még fontos világtörténeti hivatással bir.

A görög orthodoxiánál nem kevésbé fanatikus az igazi muzulmán s ha a kérdést úgy tetszik föllálitani az orosz diplomáciának, hogy a kereszt és a félhold utolsó, halálos mérkőzése döntse el véglegesen a keleti kérdést: olyan pusztító, késhegyre menő irtóháborúra nyit kilátást, melyhez foghatót a népvándorlás titáni küzdelmei óta nem látott az emberiség.

Az önmagát túltelt fölhold bukása bizonyos, csak hogy lehulltában bizonynyal megrázkódtatja az egész Európát.

Erre a nagyszerűen véres színjátékra ez idő szerint egyetlen művelt, a haladás után lévő, modern államnak sincs szüksége. S épp ez okon az a kormányok legközelebbi földadata, hogy a muszka gyújtogató orv tüzcsővját, mely már-már a dinamitos akna szájaig égett, vállvetett, őszinte törekvéssel eltaopassák.

Olyan naiv kedély talán még sem akad, aki azt hinné, hogy a konstantinápolyi oekumenikus pátriárkha csak úgy a maga szakállára merészkedett volna kimondani az egyházi átokot, látszólag csak a maga nyája, tulajdonképpen pedig az egész, a béke sorsáért remegő Európa fejére.

A „SZEGEDI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Vadászzerenese.

— Csakis a szökeket imádom . . .
— Goromba! . . . nemesek engem sértett meg, de az egész környeket, mert tudja meg, hogy erre felé két mértföldnyi kerületben egyetlen egy szöke nő van . . . az erdőkerülő felesége! Az igaz, hogy szép, nagyon szép . . . de az ura olyan feltékeny, mint egy fajtkaas. Azért hát vigyázzon! A vadászathoz pedig . . .

— Az istenért nagysád! Vadásznak nem szabad szerencsét kívánni.

A háziaszony kacsagva ütött gömbölyded kis kezével csacsogó ajkára és a vadásztársaság kalapemlére fordult ki a kertudvarból.

A viziák csalóalása már régen elhangzott és a szép menyecske még mindig ott könyökölt a veranda karfájához támaszkodva és boszusan tépette a felfútt kimasztisz leveleit.

— Olyan unalmasak ezek a férfiak! — gondolta magában. — Reggeltől estig beharagolgják az erdőt, mezőt, megkergetik a szegény nyulakat és engem magamra hagynak, unatkozva, ásitva. Pedig szeretném ebblől az Elekből kifizéskézni a szöke-imádás titkát . . . mert titkáknak kell lenni!

Hogy is tenné föl barna nő egy fiatal emberlő, hogy a szökeket imádjia általában, ha nem imádná egy szökeket imádjia általában.

A szép asszony napja csakugyan unalmasan telt el. Semmi munka, semmi szórakozás sem volt kedvére. Cseledébe cseklőly ok miatt folyton zsémbelt, minden távoli fegyverdurranásra megvetőleg vonagatta vállát és még a „Magyar házi-

asszony” kérdéscsereleire — kedvenc olvasmányára — se volt kíváncsi.

Végre hangos beszélgetés, léptek zaja, kutyauagatás jelenté, hogy a vadások megérkeztek és csakhamar be is toppant az öt nimród, egyenesen az ebédőbe, hol már vacsorához terített asztal várta őket.

A kifáradt, kichezett vadások szibériai farkast megcsényitő étvágygyal láttak az evéshez, a társalgás is csak egyes szakadozott kínáló, kérő, köszönő frázisokra szorítkozott és csak már midőn úgy a páratlan malaczpörkölt és a kitűnő hálósült, valamint az egyetlen molnár-csusz és a fölséges káposztás-csipetke üres tálja másnapra pompás, jó időt biztosított, oldódtak föl a nyelvek, amiben a házigazda tüzes szomorodniának is érdemet kell tulajdonitanunk.

— Szép nap! — évelődött a háziaszony — egész nap mászkálnak és este egy vén nyúlal és egy sovány fogolylyal jönnek haza!

— Azt is Béla, a kedves férje lötte . . . hahaha!

— Hát ön Taross, mit se lött?

A vadások kacagni kezdtek.

— Szegény Jenő! — mondá a házigazda.

— Lött biz ő . . . Csak hogy az ő prédája gyáva ugyan, de nem nyul . . . kétlábu ugyan, de nem tollas . . . a kondás-bojtár lötte fölön.

— A czimpáján akkora lyukat furt a sörétje, hogy most fölvetült viselhet a golyhó.

— Még pedig aranyból, olyan gavalléros fájdalomdíjat fizetett neki Jenő!

— No csak maga beszéljen, Szatymazy. Maga tudom, meg kanász-fülben se tett kárt.

— Hahaha! Feri, neked ugyan megadták!

— Boesánat! Én igenis lötem valamit . . . egy nyulat. Csak hogy elszaladt . . .

— Hahaha!

— Kérem, kérem . . . ezen nincs semmi nevetni való: ez egy igen komoly és nyugtalanító történet . . .

— Történet? Vadásztörténet? Halljuk hát!

— Hát úgy történt az eset, hogy amint a kalászosí dülő szélén a répföldre kanyarodtam, jókora tapsifüles ugrott föl előttem. Vállamhoz kapom a puskát, három másodpercig célozok . . . drrrr!!! . . . és a nyul hármas bukfcenzt vet a barázda porában.

— Aaah! . . .

— Ekkor valami váratlan meglepő, hihetetlen történt! A nyul nem nyult el, hanem felém fordult, mérgesen rám ugrott, jobb czombon harapott, aztán felhasszálva természetesen el-képzeltető zavaromat, elvánszorgott, hogy másutt adjja ki páráját . . .

A társaság merész kaland hatása alatt pillanatra elnémult és csak hosszabb szünet után a háziaszony törtéme meg a csendet.

— Talán csak álmodta, kedves Szatymazy . . .

— Ha parancsolja nagysád, megmutathatom a nyulharapás helyét . . .

— Köszönöm, köszönöm, inkább hiszek az oroszlánszívi nyulban!

Ujjab szünet támad.

— Nos, Mersey, szólt meg újból a menyecske, úgy-e, hogy ennél nem tud nagyobbat mondani.

— Valóban, nekem ma semmi szerencsém se volt, pedig én különben igen ügyes vadász vagyok.

A primás s a miniszter. Ezen czimrel a következőket írja a B. H. «Az elkeresztelési ügy-gész válságba növi ki magát. A legújabb komoly fordulat, mely politikai körökben ma élenként kommentáltatott, a biboros-primás fölépése, ki Bogisich Mihály budavári esperesnek levelet írt, melyben óhajtatását fejezi ki, hogy a Csáky-féle rendelet ellen az alapság által megindított tiltakozó mozgalomba a világi elem is bele vonassék. A kormánypartot a főpap ez offenzív viselkedése megdöbbenté. Sokan máris azon a nézetben vannak, hogy a klérus és a világi elemek szövetkezése okvetetlen kulturharcra vezet. Mert Csáky-nak meghátrálni nem szabad s ha mégis megtenné, megindog nemcsak az ő állása, hanem az egész Szápary-kabineté is. Hogy a miniszter engedni nem hajlandó, azt nyilatkoztatta a képviselőház pénzügyi bizottságában, e hó 15-én. Ott hallottuk tőle azt a nyilatkozatot, hogy a hírhedt vált elkeresztelési rendeletet feltétlenül szükség volt s egyebet az nem tartalmaz, mint a törvény végrehajtását. Azt is kijelenté a miniszter, hogy a rendelet tartalma nem ellenkezik az egyházi hitelekkel, sőt szavaival azt is gyanítni engedé, hogy ez iránt a püspöki kar többségétől megnyugtató nyilatkozatokat kapott. Ezért emelte ki a miniszter, hogy az alsó papságot az egyházban fölmerülő dogmatikus kérdésekre nem tartja illetékes magyarázó fórumnak. Mindazáltal az alsó papság mozgalma, melyet némely diócezsiban elnyomni igyekeztek, utat tört magának s szószólonak ime a — primást nyerte meg. Így állván a dolog, Csáky miniszter a rendelet ügyében történeteket elő akarja adni a legilletékebb helyen: a magyar képviselőházban. E czélból a ház a legközelebbi ülésén meginterpelláltatja magát a kormányparti katolikus képviselőket egyiktől az iránt, mi a kormány álláspontja az alapság mozgalmaival szemben. A miniszter az interpellációra rögtön felelni fog s a válaszában hatásától várja a mozgalom lecsillapodását s a primás harcziás szándékának megfúszását. A válasz ki fog terjedni az elkeresztelési rendelet egész történetére, különösen a főpapságtól nyert nyilatkozatokra, melyekben a püspöki kar többsége előre biztosította a minisztert, hogy a rendelet nem utközik a hitelekbe s azt bátran kiadhatják. Hogy vajjon ez a hír nem pusztá riporteri

kombináció-e, az a napokban elvalik. Minden esetre kívánatos, hogy az ország czélzatosan igazított közvéleménye a legilletékebb helyről kapja már meg a megnyugtató tájékoztatást.

Intendánsbói főispán. A félhivatalos «Nemzet» tegnapi számának alábbi entrefilet-je megerősíti egyik múlt heti táviratunkat.

«Mint irányadó körökben beszéltek, Pest megye főispáni székére Beniczky Ferenc országgyűlési képviselőnek, a nemzeti színház és kir. opera intendánsának ki nevezése van tervbe véve».

H i r e k.

Határidő:

Ok. 25. Tiszti estély a Tiszában.
Ok. 25. Nimródok évi rendes közgyűlése d. u. 5 órakor a Tisza-szállóban.
Ok. 26. Az újszeged-vedresházi árméntesítő-társulat közgyűlése d. e. 11 órakor.
Ok. 27. Az új Nimród vadásztársulat szervezőkö gyűlése d. u. 6 órakor a Tisza-szállóban.
Ok. 29. Városi közgyűlés d. u. 4 órakor.
Nov. 1. Artész gőzfűtő-ételeket d. e. 10 ó. (Széképület biz. terem.)
Tiszti estélyek. Október hó 25-én, november 18-án, december 7. és 31-én. 1891-ik év január 13-án, február 3-án, márczius 3-án és április 6-án a Tisza-szálló nagytérben.

— A honvédelmi miniszter Szegeden. Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter újra megfordult Szegeden, kedden délután. A miniszter a fővárosból jött az osztrák-magyar államvasutak 5 órai expresszvonatával, de épp hogy csak kiszállt az átkocsizott a városra. Az állomáson ugyanis már várta a minisztert Gerliczy báró kocsija, melyen azonnal Deszke hatatott a magas vendég. Fejérváry br. most is csak rövid ideig lesz vejenek: vendége Szekszárdig ugyancsak Szegeden keresztül fog visszautazni Budapestre.

— Az első hó. Valamennyi kalendárium megcsúszására már tegnap délután pontban 3 órakor leesett Szegeden az idei első hó. Mint minden koraszülött, a tél első hírnöke is fejtelten, időtlen volt; egy pár apró, fehér csillag mindössze. Az is oly

lábával... igen is, mikor a nagyságos ur rádurantott... igen is!

Péter nyugodalmas jócskát kívánt a nagyságos asszonynak és a nagyságos uraknak és aztán kifordult az ajtón, mekinetűnva tudomásul vette, hogy a szomorodnivaló Miska ina a nagyságos asszony parancsára egy nagy pohárral viz utána!

A társaság le volt főzve. Senki se tett észrevételt, csak Béla dünnögött valami olyasformát, hogy ő már olvasott ehhez hasonló vadász-históriát a báró De Manx kalandjai közt, vagy egyebütt.

A háziasszony jelt adott a fölkeléshez és a társaság a pipázóba vonult rágyújtani és theázni.

A szép asszonyt Imre Elek vezette karofogva.

— Nini, kedves Elek, mindenki tudott valami régi vagy mai kalandot beszélni... őn se bujik ki...

— Nekem nincs és nem volt vadászszerecsém, nagysád...

— Nincs és nem volt? Nekem mondja ezt?

— Miért ne, ha ugy van?

— Az őn lelket még nem nyomja se fogoly, se nyul, se őz, se szarvas kimulta?

— Legfőljebb a gyomrommal nyomhatja...

— Ne vicceljen kérem!... A szarvas-agacsokat elrejtéim előttem, de máskor ne parádezzon a vadgalamb tultalván... tudja!

Azzal rőzsás mutatóujjára egy aranyzóke asszonyi hajszalet gombolyított, mely valahogyan Imre Elek kabátgombjához volt akadva.

Szalamander.

bátortalanul ereszkedett alá a nedves, ködös légkörben, mintha csak félt volna, hogy a vele együtt érkező dara goromba, nehézkesebb gombjei meg utközben agyonverik. Ugy is lett, a finom, vékony kis hópihéket még a magasban szétverték a gyorsabban eső darák; olyik-olyik mégis kikerülte a légi karambolt s reszkette, de azért a délutáni vakfényben csillogva, bátortalanzkodott alá a földnek. Itt azonban új ellenség várta a gyöngye pilléket: a föld melege, mely pár lábnyira a föld felett már mind összeolvastotta a gyenge tereméteket. Így aztán, a télre gyenge vigaszul, mégis konstátalhatjuk, hogy a földre csakugyan nem esett még egy szem hó sem.

— A III. osztályú kereseti-adó. Mint jeleztük, október hó 20-án kezdette meg működését a szegedi adófelsőzámírlási bizottság, a városi bírúházban. Tekintettel az idén óriási számban beadott reklamációkra, egyelőre nemcsak hogy azt nem lehet kiszámítani, mikor fejezi be, hanem még azt sem, melyik nap kerül rá a sor a különböző pénzügyi keruletkekből beadott felszámításokra. A bizottság még mindig a b a t t o n y a i kerület felszámításával van elfoglalva, melyek közül eddig, tehát 3 nap alatt 139-et tárgyalt le. Maguk a battonyai reklamációk is még több napi munkát adnak a bizottságnak s csak aztán veheti az elő a többi kerület felszámításait a következő sorrendben: Makó, Szentcs, H.-M.-Vásárhely s *legelőbb Szeged*. A szegedi felszámításokra tehát a jövő hó dereka előtt semmi esetre sem kerülhet a sor. Szegedről különben még mindig érkeznek reklamációk az adókövető bizottság határozatai ellen, ha gyér számmal is. Eddig összesen 200 felszámítás érkezett be. Végre érdekesnek tartjuk feljegyezni, hogy a legutolsó adókövetéskor Szegedre csak 90,563 frt 51 $\frac{1}{2}$ kr., míg az idén 114,165 frt 52 kr., tehát 23,602 forint 46 $\frac{1}{2}$ král magnasabb összegben rőtta ki az adókövető-bizottság a III. osztályú kereseti-adót.

— A közegészségügyi bizottság ülése. Tegnap délután 5 órakor a bizottsági teremben ülést tartott a közegészségügyi bizottság, melyen Rainer József főkapitány elnökölt; előadó volt Faragó Ödön dr. tiszti főorvos, jegyző Gaál Endre. Az ülés első tárgyat Gyuricza Lipót gyógygyorszerző kérvénye képezte, melyben győgytári kerületi körének pontos meghatározását, egyszersmind kibővítését kérte. Kérvényező szerint, a győgytári kerület 1854-ben, a győgytár alapítási évében a Vasas sz. Péter-utczában levő Leusevics-féle házilag lett megadva. Erre a kérvényre a közegészségügyi bizottság a tanács elé azon javaslatot fogja terjeszteni, miután a városi levéltári adatokból nem tünik ki, hogy a Gyuricza Lipót győgytárára az általa előadott helyre adatott volna engedély, szükségesnek találja a bizottság, hogy a folyamodó kérését csak akkor vegyék tekintetbe, ha be tudja igazolni, amit kérvényében állít. Ezután Temesváry József és Tarnay István kérvényeit tárgyalta, akik új győgytárak fölállítására a belügy-minisztériumtól kértek engedélyt. A belügy-minisztérium a kérvényeket véleményadás végett leküldte a városi tanácshoz, mely ezt a közegészségügyi bizottságnak adta k.

— Tudjuk, tudjuk! hangzott körüsbán.

— Hiába hitetlenkedtek. Csak egy esetet mondok el, hogy lehet egy szarvastehenet a hátulsó lábálán és a fülén egy lövéssel találni.

— Mesebeszéd!

— Hissz-e lehetetlen!

— Ugyan mire való már ez?...!

— Pedig én megítettem. Két évvel ezelőtt a gróf X. által rendezett hajtóvadászaton. Tanum is van rá, kocsisom, aki mint hajtó jelen volt és látta.

— Hadd jöjön be...

— Miska hűja csak be a Péter kocsiát!

— Rögtön külső a turpisságod!

Péter kocsi, kit Miska az mas a konyhában talált cseledevacsorától hívott elő, tisztesség-tudó kopogtatással és «szerencsés jó estvéte» kívánsággal belépett és az ajtó előtt megállt.

A háziasszony diadalmas mosollyal fordult hozzá.

— Mondja csak Péter, ott volt maga két év előtt a gróf X. által rendezett vadászaton?

— Igen is, kérem alásan, a kegyelmes ur a hajtók közé állított... igen is!

— Emlekszik arra is, hogy gazdáján, nagyságos Merscy ur akkor egy szarvast lőtt?

— Igen is, emlékezem, hogyne emlékezném, könyörgöm alásan.

— Igaz az, hogy egy lövéssel két helyen lőtte meg?

— Ugy van, szentül úgy van, könyörgöm alásan: a hátulsó bal lábán és a fülé tövében lőtte meg... Igen is?

— De hogy lehetséges az?

— Hát csak úgy, könyörgöm alásan, hogy az a szarvas, éppen a fülét vakarta a hátulsó bal

Temesváry József a csongrádi-sugarúton, Tarnay István pedig a Kelemen-utcán oahajtana gyógytárt állítani. Temesváry József a múlt évben már folyamodott gyógytár felállítására engedélyért. Akkor a Valéria-térre tervezett gyógytárt, de a bizottság ennek szükségességét nem ismerte el s az engedély megtagadása mellett nyilatkozott. A városi tanács által beszerzett adatok szerint új gyógytárak felállítására ez idő szerint Szegeden nincs szükség; miután egy év óta a város területén különben sem javultak a viszonyok, a közegészségügyi bizottság fontartotta a múlt évi határozatát, mely szerint a kórházak most sem vehetők tekintetbe.

— **Személyi hírek.** Pálffy Ferenc polgármester tegnap este tért vissza Szegedre Mezőhegyesről. — Tibád Antal, volt belügyi államtitkár, tegnap Szegedre érkezett.

— **A piacrendezés a középítészeti tanácsban.** Szeged város középítészeti tanácsa Kállay Albert elnökelete alatt tegnap délután 4 órákor ülést tartott. A letárgyalt ügyek közül némi érdeklődéssel egy birt: Haggenmacher pesti milliomas gyártelep-ből jégveremmel törpült szegedi vállalat, melyhez az engedélyt a közép. tanács megadta. — Szó volt róla, hogy a tegnapi ülésen veszi tárgyalás alá a középítészeti tanács a piacrendezés nagyfentosságú kérdésével kapcsolatos Széchenyi-téri parkitást is, melynek successive keresztlételeit, mint jelentették, a városi főmérnök készíti a tervet. Ez az ügy azonban tegnap lemaradt a szönyegről s csak a legközelebbi ülésen vétetik elő, akkor, majd ha a középítészeti tanács a középítészeti alap jövő évi költségvetését tárgyalni fogja.

— **Az utadó.** Az 1891—2. évre szóló utadó-tervezetet a közigazgatási bizottság által kívánt módosítások szerint már elkészítette a polgármesteri hivatal s a holnapai ülésen terjeszti azt elő a közigazgatási bizottságnak. A módosított tervezet ugyanazon szövegeketeként s végeredményt tünteti föl, melyet lapunk már korábban kimutatott s mely abban konkludál, hogy a közigazgatási bizottság módosításaival az új adó csak 47,594 frt 35 kr. bevételt hozna, ami pedig több ezer forinttal kevesebb az előirányzott szükségletnél. Emiatt, és pedig a módosítások ellen általunk már felhozott indokok alapján, a polgármesteri hivatal a maga részéről újra azt fogja javasolni, hogy az új adó ne a közigazgatási bizottság ismert változtatásai szerint, hanem az állami adó 10%-jával rovassék ki.

— **Kuruzsló asszony.** Amíg rontásban, kísértésben és egyéb fajta babonában hinni fog a nép, kuruzsló asszonyok mindig lesznek. Napirenden vannak azok a szerencsétlenségek, amiket kuruzsló asszonyok idéznek elő, keservesen megszenvednek jóhiszeműségükért a beteg asszonyok; a kuruzslókat a rendőrség átkísérheti a fenytörvényszékhez, ahol elkárpját méltó büntetésüket s a rendőrség még most is nap nap után egyre kapja a kuruzslóasszonyok ellen a följelentéseket. Ezen följelentések szerint Szegeden több olyan asszony van, aki életét kuruzslásból tengeti. A vizsgálat érdekében egyelőre csak arról a kuruzsló-asszonnyról teszünk említést, akinek viselt

dolgai fölül tegnap szerzett tudomást a rendőrség. Ez Tandari Ferencné szül. Kurkó Anna. Csupa imádság és áldás ennek az asszonynak minden szava. Eljár a templomokba s ott »vigasztalja« az ajtóközött beteg asszonyokat. Előspánkodik mindenkinek a baján, mindenkit megsirat, szánalmat és szeretetet mutat különösen a betegek iránt s akinél pénzt sejt, annak biztos gyógyulást ígér. Így hálózta be Kurkó Anna szeptember elején Bitó Jánosné született Szekeres Annát. Megvetette neki a kártyát s a félénk lelkű, beteges asszonynak azt jósolta, hogy örökre meg van rontva. Hogy a boldogtalan asszony jobban megijedjen, Kurkó Anna sirva fakadt, a kezeit tördölte s olyan ügyesen szimulálta a kétségbeesést, hogy a haláltól folytonosan rettegő beteges asszonyt csaknem az örületbe sodorta. Kurkó Anna ezután hozzáfogott a vigasztalás mesterségéhez, drága pénzen csinált neki »orvosságot«. Ezek az orvosságok nem használhattak. Szeptember végén megírták a lapok, hogy egy Bitó János nevű gazda fiatal felesége, a csinos Szekeres Anna belevetette magát a Tisza fodros hullámai közé. Az asszonyka, mintha csak valami köhullott volna a folyóba, elmerült a habok alatt s azóta nem került felszínre, hanem véletlenségből előkerült a »gyógyító« asszony. A Szekeres Anna tragédiája megrendítő példaul szolgálhatna azoknak az embereknek, akik jobban hisznek kuruzsló-asszonyoknak, mint az orvosoknak.

— **Második vetés.** A beköszöntött szeles ősz nem a legkellemesebb időt hozta magával a városiakra nézve sem, — annál inkább kellemetlenebb, sőt károsabb a tanyaiakra. Egyre halljuk a panaszokat az alsótanyai gazdaktól, hogy az uralgó nagy szelek a bevetett rozsföldeken igen nagy károkat okoznak azzal, hogy a bevetett magot a földből kisöprik. Főleg a rozsvetést hordja ki mindenfelé a földből a szél úgy, hogy több gazda már is kénytelen ezt a vetést megújítani.

— **A közúti vashid védelme.** A szegedi közúti hid 1. sz. pillérének a fenntartási szabályok értelmében minden évben kétszer melységméréseket kell eszközölni, annak megtudása végett, esetleg nem most-e veszélyesen alá a Tisza a pillért? A városi mérnokség tegnap teljesítette ezt a mérést s meggyőződött, hogy a pillér körül a legnagyobb melység is csak — 4 méter. Mint-hogy pedig egész — 8 méterig maga a kőhányás is biztosítja az alámosás ellen a hidoszlopot, azt féltetni nem lehet ettől a veszélytől.

— **Emberölés egy kalapért.** A tegnapi posta ismét véres bűntényről hozott hírt. Karánsebesről írják: A határon lévő Korpácssy-telep nagy hid mellett az arra menő utasok egy fiatal legény hullájára akadtak. A megejtett orvosrendőri boncvizsgálat konstatálta, hogy a fiatal legény erőszakos halál áldozata lett. A szeged-kerületi csendőrség beosztott Szászvárosi István csendőrhadnagy azonnal megindította a vizsgálatot. A nyomozás szálai egész Bosováczig vezettek, ahol tartóztatták az erőszakos halállal kivonult Mihály József nevű kocsis gazdáját, Kabács Jánost és egy Haviár Mátyás nevű egyént. Mihály József Karánsebesről szekeren gazdájával Kabácsal és Haviárral indult utra. A Korpácssy-telep közelében a szél Kabács fejéről lefújta a kalapot. A gazda elküldte Mihályt, hogy kerítse meg a kalapot. Mert

a legény sokaig oda maradt és mégis kalap nélkül tért vissza, Kabács János dühbe jött s egy furkós bottal addig verte kocsisát, míg az ki nem szenvedett. A vadállatias kegyetlenség után az agyonvert fiatal legény aludtvoltól piszkos hulláját a hid alá vonszolta. Ez az egész ölelő történet Haviár vallomása. Kabács mindent tagad, ő Haviárra fogja a bűnt. A véres bűnténynek kettőjükön kívül előtanuja nem volt s így nehezen fog kiderülni, hogy ki az igazi bűnös.

— **Az »Egyetértés« szennyeje.** A szegedi »Egyetértés« betegsegélyző-egyesület többször ismételtet botrányos ügyében a belügyminiszter is jóváhagyta Szeged város tanácsának általunk annak idején közölt határozatát. A belügyminiszter jóváhagyás tegnap érkezett meg a tanácshoz.

— **A legfrissebb kacsa.** Bár vadászati szezon van, még sem egészen vadkacsáról van szó. Hirlapi kacsa csak, melyet az »Arad és Vidéke« bocsátott világra ilyen alakban: »Fejérvári utódja. Br. Fejérvári m. kir. honvédelmi miniszterét az a hír kering a fővárosban — mint egyik tudósítónk írja, — hogy legközelebb megvalik a honvédelmi tárcától s utódjúl Csáforti és Jobbázi Bolla Kálmánt, az új m. kir. honvéd dandárparancsnokot emlegetik.« — Bolla Kálmán ezredes, a Szegeden állomásozó 83. gyalogezred volt parancsnoka csak néhány nap előtt neveztetett ki dandárparancsnokká, állomását Debreczenben november 1-én foglalja el, amikor ő felsége tábornokká fogja kinevezni. Az »Arad és Vidéke« kacsát lött ezzel a hírével.

— **Egy örökös.** Még ezelőtt huszonekét évvel könnyelmi életbe sodorta Török Rozáli a vére. Beleöregedett már ebbe az életbe, de folytatja még mindig. Néhány év előtt eltűnt Szegedről, nagy ritkán érkezett felőle hír rokonaihoz. Most a törvényszék keresteti mindenfelé, mert a könnyelmi nőre több ezer frtnyi örökség vár.

— **A sirok rablói.** A nyomor üldözöttjeinek kétségbeesett munkája volt az a sírfosztogatás, mely most még felháborodást keltett Kisteleken. Didergő, rongyos nép szittogott tegnap a kisteleki temetőben. Több mint harmincz új sírdombot romboltak össze a sirok rablói, hogy a keresztfeleket elvihessék. Milyen lehet az a család tüze, amelynek melegt a sirok keresztfele adják? A kisteleki csendőrség táviratlag értesít a sírfosztogatóról Tyll László csendőrfőhadnagyról, aki a lelketlen sirrablóknak nyomozása iránt a legszigorubb intézkedéseket megtette.

A mikádós. A mikádós tizenkét év óta vendéglős már Szegeden, hanem a közönség még most sem ismeri, ha Főrisz Pista józsi mikádó népszerűvé nem teszi. Nem csuda, ha a közönségnek személyesen nincs szerencséje ismerni a mikádost, mikor a város is azon feltétele adta neki bérbe a vígadót, ha vendégé előtt sohasem mutatja magát. A mikádós nem is jelent meg ott soha, de ha nálestélyt akart rendezni, meg nem állhatta, hogy ennek személyesen ne csapjon reklamt. Hóna alá szorított két-három darab 5—6 kilós halat és sétált a Széchenyi-téren északról-délig és keletről-nyugatig. A mikádós szentül meg volt győződve, hogy az emberek meglátják hóna alatt a pompás halakat, étvágyra gerjednek s este lesz publikum quantum satis. Hanem a közönségnek vagy nincs izlése, vagy concurrens vendéglősök által meg van rontva étvágya, mert a mikádós haláteljeire a fölbőllet szabolgényeken kívül senki sem jelent meg. Ezek a szabolgények is potyacsok fejében mulattak, természetesen potyára, a mikádó vendéglőjében. Daczára, hogy remekül mulattak, ösztöztetől-zustak mindent s néha valóságos skan-

dalumot csináltak, hogy a közönség figyelmét a vendéglőre vonják, a mikádózt még sem keresték föl. — Tegnap a mikádós a rendőrség előtt állott. Perbe fogta egy másik vendéglős. Nem a pór az érdekes, hanem a mikádós, aki rendszeren úgy viselkedik, mintha légbe akarná robbantani az egész világot. Két kezét belesüllyeszti a nadrág-zsebébe s óles léptekkel rohan be.

A kapitány a nevét kérdezi.

A mikádós fölpatant.

— Mi? A nevémet? Hiszen az urak hivtak ide.

A kapitány:

— Hány éves?

— Én? Engemet kérdeznek? Bocsanat, 27 éves voltam mikor megnősültem; a nagyobbik fiam 15 éves, ehhez adjanak még egy évet s megtudják, hány éves vagyok.

A kapitány:

— Mi a vallása?

— Magyarán megmondva zsidó.

— Hány gyermeke van?

— Nekem? Mit tudom én? Semmit sem lehet biztosan tudni.

— Hány gyermeke van a feleségének?

— Neki? Mikor hazulról kihúztam a lábam, még hét volt. Ennyiről van tudomásom. De ennek is a városa az oka.

— A város?

— A város. Eltitoltam mindentől.

A kapitány elhallgattatta a mikádózt.

— **Új szegedi czég.** Svájcz vadregényes bércei közé is eljutott a szegedi paprika híre. St.-Gallenben M. E. Breveglieu kezébe került belőle egy dobozzal, melyen rajta állott a Valódi szegedi különlegesség. A jámbor német ezt a filóiratot czégnek gondolta s egy új szállítmányt rendelt meg tőle. A következő adresee-szel: «Herrn Valódi Szegedi Különlegesség Ungarn». A czég nevéül a Valódi szegedi-t hitte, helynéül pedig a Különlegesség. S ami a legkülönösebb, ily czimezzel is eljutott a leendő Szegedre. Czimzett szerkesztőségünkben átvetheti.

— **Egy próbéma.** Fogós kérdésen vitatkoztak tegnap a fenytör-törvényszéknél. Egy szegedi tanyán a bérő eladta a ház födelét. Arról folyt a vita, hogy a ház födele ingó tárgyat képez-e, vagy ingatlant. A problémát így oldották meg: a ház födelét ingatlan, míg a házban van, mielőtt leszedik, ingóvá válik. Így, Sós Gábor bérőit, a ki a ház födelét leszedte és eladta, közönséges lopásért fogják elítélni.

— **Virág a tűzben.** Talán azért, mert csupa ártatlanság volt, mint a lilium, hiába csalogatták, édesgették az alsótanúi legények, nem lett senkik sem; a tanya gyönyörűsége feje fölött lángba borult a ház s másnap Fazekas Imre Juliska leányának csak összeégett hulláját találta meg. A szép leány hulláját tegnap be szállították a szegedi kórházba. Hanem mégis rejtélyessé teszi a leány halálát az apának azon állítása, hogy a leány nem az ő házában égett meg. A törvényszéki vizsgálat fogja kideríteni, hogy milyen körülmények között került a tűzbe a tanya szép virága.

— **Rendőri hírek.** Az arany karék. Arany karékot talált az utcán Fazekas Jánosné szűl. Pap Erzsébet. Első dolga is az volt, rohant vele az ékszerészhez, hogy eladja. Az ékszerész a rendőrséget figyelmeztette Pap Erzsébetre, aki bevallotta, hogy lelte az arany karékot s jutalmat követelt érte; persze jutalom helyett büntetést várt rá, mert az ékszerész el akarta sikkesztani. — **Gazdátlan kutya.** Egy óriási fekete kutya van a város istállójánál. Tulajdonosa a rendőrségnél jelentkezték. — **Talált tárgyak.** A Bárka-utcában négy karszék és egy gyermekágyot találtak. Három zálogszedulát vittek be tegnap a rendőrséghez.

S z i n h á z.

A társadalom támaszai.

A tegnap bemutatott Ibsen-dráma hatásáról szólni bajos, mivel hatása jóróman nem volt.

A négy kurta felvonás harmadfélóra alatt gyorsan, összevágón lepergett s mindössze pár udvariassági taps hangzott föl a második felvonás végén.

A tendenciának, a moralizálásnak oly foku előtérbe tolása, hogy mellette a dráma megsemmisüljön, nincs a mi közönségünk inyére; mely ha színházba megy, hát szindarabot, cselekvést akar látni, nem szalmával béllt szimbolumokat.

Pedig tagadhatatlan, ezen az Ibsen-dramán is rajta van az élet, a valóság félre nem ismerhető, hitelesítő bélyege. Ez egy darab norvég kisvárosi élet, minden hozzátoldás nélkül, egy pesszimista moralista sötét pápaszemen át nézve.

A szinpadí hatás mesterségének, a drámaíró technikájának szuverén lenézése Ibsennek ebben a darabjában is érvényesül s bizonyos klasszikus zamattal ruhazza fel dramaturgiai naivitásait.

Az előadás általában jó volt. Molnár (Bernick) a darab teljesen passzív hőst magas intelligenciára valló korrekt fel fogással, minden hatásadászat nélkül való természetességgel alakította. Nyomról-nyomra plasztikusnak érzékeltette, hogy gazember, de ember.

Arday Ida (Lóna) az amerikai férfi-nő szerepében ismét szép bizonyosságot szolgáltatott erős drámai tehetsége sokoldalúságának.

Egészséges humoru, hatásos alak volt a Főris (Hilmér) hájas idegbetege. Mezey (Anne) egy öreg munkást egészen erőteljes drámai vonásokkal játszott meg. — Bódi (Rörlund) izlésre valló mérséklettel deklamált.

Jók voltak Réthely (János), B. Kükemezey (Mártha), Bagó (Krap), Ebergényiné (Bernickné), továbbá Csügyényi V., Sziklayné és Pogány Janka a három kisvárosi pletykázó asszony szerepében.

Fáy Piroska szemrevaló, ügyes, eléggé fesztelen mozgású fucska volt.

Cserny Berta meglehetősen elejtette a Dina kis szerepét, melynek pedig az előadó volna hivatva báját kölcsönözni.

A magyar színészet jubileuma.

Október 23-én ünnepli meg a magyar színészet első évszázadának emlékeit.

Sokat haladt a magyar színészet egy század alatt, de csak most kezd rendeződni; végtelen nyomorút, inséges küzdelmeit csak most kezdi elsimítani a közönség érdeklődése, amely eddig csak időtöltésnek tekintette a színészetet s nem támogatta, nem becsülte úgy, amint az megérdemelte volna. — Ma már azonban a hivatásukat átérző és kellő tehetséggel bíró színészeknek elpályájára a színészet s alkalmuk, alapjuk van arra is, hogy a keresetképtelen időkben nyugalomra térjenek. A száz éves jubileumon egy épitendő nyugdíj-ház alapkövetéi tehetik le, jelölül annak, hogy a németet áldozatkészsége, — ha csak kezdetül is, — fölemelheti színészetét.

Éppen ezért nagy érdeklődés mutatkozik nemcsak Budapesten, de a vidéken is a színészet száz éves jubileuma iránt, mely e nő 23-én lesz. A kormány tagjai, a fővárosi közönsége és hatósága, a színészet történetében oly fontos szerepet játszott Pestmegye s maga a társadalom, — mind a legjobban akarattal és indulattal fogadták az ünneprendező-bizottságnak az ünnepre való fölhevítést. Az ünneprendező-bizottság a nemzeti színház, opera, népszínház és a színész-egyesület igazgató tanácsának tagjaiból alakult, mely körölte mindent elkövet az ünnep sikerére.

Az ünnepek sora ez lesz: 1. október 24-én diszelodás a nemzeti színházban; 2. 25-én dében a színész nyugdíj-ház alapkövetéinek ünnepélyes letétele, ahol a színház énekkei a Hymnuszt éneklék, azután dr. Várady Antal ódája fog elszavalatni; utána ünnepi beszéd és végül az alapkövetétele következik. Innen a közönség és az ünnepelők a kereseti-uti temetőbe vonulnak egy faklyakkal, ahol Szigligeti Edének sirjánál s az összes elhalt uttoró jeles színészek emlékének lesz szentelve az ünnep. A sirnál az énekkei énekelnek és Rákosi Jenő fog emlékbeszédet mondani s koszorút tenni a sirra.

Este a nép- és nemzeti színházakban alkalmi darabok ünnepi diszelodásai lesznek. — Előadások után diszelokom következnek a Vigadó nagytermében.

Az ünnepre való megjelénést megígérték: a miniszterek, az udvartól az, aki akkor Gödöllőn lesz, a fővárosi hatósága, Pestmegyei hatósága, a tudományos és műintézetek. A lakomán Jókai Mór fogja a diszkoszöntőt mondani. Egysszóval mindenképp ünnepnek ígérkezik a magyar színészet 100 éves jubileuma.

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Évadberlet 22.

Haviberlet 22.

Csütörtökön, október 23-án

FENEGYEREKEK.

(Gigerlik.)

Énekes bohózat. 4 felv.

Kezdet 7 órakor.

Holnap: Szegény Jonathán

Közzgazdaság.

Szeged, okt. 22.

Mai gabonapiacunk a már megszokott szűk korlátok közt mozgott. Az egyes gabonanemekből a behozatalok még inkább megfogytak s alig volt valami kis készlet piacunkon, míg a kereslet — mint rendszeren — nagy volt és a következő árakat jegyezhetjük.

A mai árak:

Buza	7.20—7.30
Rozs	6.20—6.40
Árpa	—
Zab	6.40—6.80
Tengeri	5.—
Bab	7.50—8.—
Lenmag	—

Piacz.

Szeged, okt. 22.

A mai hetivásár a gyengébbek közé sorolható. Egyedül a széná és baromfi piacokon volt nagyobb forgalom észlelhető.

Szén-piacon a jobb minőségű semlyék és réti szénák keresettek voltak és igen jó árakon adták el. Egy szekér semlyék széná 8—9—10 frt, más minőségű 6.50—7 frt, egy kocsi szalma 3—3.50 frt, kukorica-szár 2.50—3 frtért vétett kocsiszámra.

Tehen-piacon ma nagyobb fölhatás történt és a kupczek által, vidéki vásáron összevett jószág körül jó vételkedv mutatkozott. Egy darab fész tehén 40 frtól 110 frtig vétetett. Borjú 8—17 frtig, birka 4.80—5.20 frton kelt darabonként.

Sertés hizalásra való 15—16 frt, malacz 4—4.50—5 frtig vásároltatott.

Baromfi-piacon a csirke 50—60—65 kr., pulyka 1.80—2 frt, liba 1.60—1.80 frt, kacsa 65—85 kr. páronként. Nyul 75—80 krtól 1 frtig.

Hal-piacon a vágott harcsa és ponty 1 frt kilogrammonként. Kőcz, kecsege, kárász, süllő és egyéb sütni valóak alku szerint.

A budapesti gabonatözséről.

— Okt. 22. —

Buzát ma jól kínáltak és kerestek. Szilárd irányzat mellett 70,000 m. kelt el. Készbuza 10 krral drágább.

Határidő üzlet.

Déli tözselen:

Buza őszre:	7.74
» tavaszra:	8.—
Tengeri májusra 1891.:	6.—
Zab őszre:	6.84
» tavaszra:	7.08
Repce:	13.80

Esti tözselen:

Buza őszre:	7.75—7.77
» tavaszra:	8.—8.01
Tengeri máj.—jun.-ra 1891.:	5.99—6.—
Zab őszre:	6.88—6.90
» tavaszra:	7.06—7.10

Káposzta-repce októberre:

Mai hivatalos effektív árak:

		frt	kg.
Buza	6 búsági	77—81	kg.
	uj tiszavideki	77—81	7.70 8.15
	» pestvidéki	77—81	7.65 8.10
	uj fehérmegyei	77—81	7.70 8.15
	uj bácskai	77—81	7.70 8.15
	» eszék-magyarors.	77—81	7.55 8.—
Rozs	uj	70—72	7.10 7.40
Arpa	» takarmány	60—62	6.55 6.95
	» égetni való	62—64	6.80 7.50
	» sörfőzde	64—66	7.60 9.—
Zab		39—41	6.50 6.90
Tengeri	» búsági	75	6.20 6.25
Köles	» másnemű	73	6.20 6.50

A budapesti terménytözséről.

Terményekben mérsékelt volt a forgalom. Szilva és szilvaiz szilárdak. Szerb szokványiszilva novemberre 15 frttal kelt.

A budapesti értéktözséről.

A kedvezőtlen külföldi hírek következtében a nemzetközi papírok irányzata lanyhult. A pénzüke következtében nem keletkezhetett nagyobb forgalom. Az árfolyamok gyöngültek, a közlekedési értékek nyugodtak. A helyi piac élénkebb volt s különösen malomrészek értékek emelkedtek. Drasche-sárgyenyek szintén, míg a rimamurányi és salgótarjáni részvények lanyhultak. A valuták szilárdabbak.

Deltáni zárlat:

Osztr. hitelrészvény	307.—306.70
4% aranyjár.	101.35—101.45
Leszám. bank	116.20
Rimamurányi	172.75—172.25

Esti zárlat:

Osztr. hitelrészvény	306.70
4% aranyjár.	101.45
Leszám. b.	116.20

Köbányai sertés-keres. csarnok jelentése.

1890. okt. 22.

Az üzlet változatlan.

Magyar, araszgi, öreg, nehéz.	42.—	frt	43.—	frt
» fiatal.	44.—	»	44.50	»
» közép.	45.—	»	46.—	»
» könnyű	47.—	»	48.—	»
» közönséges (szedett) nehéz	—	»	—	»
» közép	44.—	»	45.—	»
» könnyű	46.—	»	47.—	»
Szerbiai nehéz	43.50	»	44.—	»
» közép	45.—	»	46.—	»
» könnyű	47.—	»	48.—	»

Sertésültatam: Okt. 20-án volt készlet 114,682 db, 21-én felhajt. 1339 db, elszállított 1090 db, maradt készletben 114,981 db sertés.

Táviratok.**A képviselőház pénzügyi bizottságából.**

Budapest, okt. 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A képviselőház pénzügyi bizottsága ma befejezte az 1891-iki költségvetés tárgyalását s már megállapította a bizottság általános jelentésébe fölveendőket is.

Hegedűs előadó konstatálván, hogy a bizottság a bizományi istállóra előirányzott 12,000 frt törlésen kívül egyéb változtatást nem tett a költség-

vetésen, azt tartja, hogy a jelentésben kiemelendő lenne, hogy az államra már az elkezdett intézkedések folytán is nagyobb kiadások várnak s az indokolásban is bejelentett további nagyobb kiadás előtt állunk; továbbá, minden oldalról s első sorban a kormány által is hangsúlyoztatott a hivatalnokok s főleg az alsóbb közegek fizetése javításának szüksége. Megérintendők az agio-hullámzás káros hatásai s ezzel kapcsolatban a valuta-rendezés szüksége, melynek első munkálatait már is megvette a kormány. Kiemelendő lenne továbbá, hogy ámbár a kiadások több mint tizenhárom millió forinttal emelkedtek, mégis fölösleget mutat a költségvetés, továbbá, hogy a bevételek előirányzata a zárszámadások s az újabb törvényhozási intézkedések által teljesen indokoltva van s a magyar állam kellő körültekintéssel s helyes beosztással képes lesz megvalósítani a szükséges reformokat, anélkül, hogy az államháztartás rendje veszélyeztetnék. Fölhívandó lenne a törvényhozás figyelmé nemely jövedelmi forrásainknak különös gondot igénylő természetére is, nevezetesen az egyenes adók reformjára, a szesztermelési viszonyokra s a söradó némely hiányára, valamint arra is, hogy az államjóságok eladása és a lottók nem tekinthetők állandó természetű jövedelmi forrásoknak. Végül hangsúlyozandó lenne, hogy a kiadások megállapítása jövőre is kellő szigorral és óvatossággal történjen, csakis így lévén az egysúly fenntartható.

Horánszky azon álláspontot foglalja el a jelentéssel szemben, hogy az megfeleljen a tényeknek, s e tekintetben nem is lehet kifogásolni emelni az előadó által mondottak ellen. A költségelőirányzat a realitás szempontjából egészen véve alig kifogásolható; a helyzet egészenre vonatkozólag azonban szóló, politikai szempontból való állásfoglalását fenntartja magának.

Helpy elismeri maga is a budget realitását, bár az egysúlyt nem tekintheti helyreállítottnak, mert az államjóságok eladása tökefogyasztás. A multtal szemben azonban a javulást tagadni nem lehet. A politikai szempontból való megítélés tekintetében szóló kiemeli, hogy még súlyosbitva látja azon állapotot, mely ellen mindenkor küzdött, nevezetesen azáltal, hogy a közügyi kiadások emelkedtek; s a költségvetés különböző részeiben már is találkozunk azon reformok megvalósításával, a melyekhez szóló nem járulhat. A valuta-kérdést szóló a jelentésben bővebben kiemelendőnek tartja, s azon óhaját is kifejezi ezzel kapcsolatban, hogy a pénzegység kisebbittessék.

Elnök konstatálván, hogy a bizottság egyhangulag hozzájárul a jelentésnek a mondottak értelmében való szerkesztéséhez, az ülést berekeszti.

Kálnoky utazik.

Budapest, okt. 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Kálnoky külügyminiszter ma indult külföldi útjára.

A királyi-pár utazása.

Budapest, okt. 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Erzsébet királyné közelébb Velenczébe utazik, hol hosszabb ideig marad. Megerősítésre szoruló hír szerint, ekkor királyunk is Velenczébe megy, hol az olasz királylyal találkoznék.

Szápary a kulturharcz ellen.

Budapest, okt. 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Szápary gróf miniszterelnöknek közelébb Bécsben a nunciusnál tett látogatása alkalmával a többek közt szóba jött az ismeretes rendelet is az elkeresztelések ügyében, s Szápary hír szerint sietett tiltakozni azon fölvetés ellen, mintha ő kulturharczot akarna fölidézni, határozottan kijelentve, hogy inkább lemond, semhogy az országot a kulturharczból származható beláthatlan zavaroknak kitégye.

Kereskedőink németsege.

Budapest, okt. 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Hogy mily lassan magyarosodik kereskedővilágunk, szomorúan igazolja a következő eset: Wekerle azzal az eszmével is foglalkozott már, hogy csakis magyar nyelvű váltó-úrlapok hozassanak forgalomba. Kérdést intézett tehát Magyarország összes keresk. és iparkamaráihoz; míg azonban a vidéki kamarák egyrésze helyeselte a tervet, a budapesti kereskedelmi és iparkamara határozottan odanyilatkozott, hogy a váltó-úrlapoknak kizárólagosan magyar nyelven való kiállítása káros volna a kereskedelemre nézve. Sajnos, igazolni látszik a kamara álláspontját az a körülmény, hogy a budapesti elárúsító-helyeken magyar váltó-úrlapot alig keresnek; szinte kényszeríteni kell a dohány- és bélyegárulókat magyar váltólapok tartására.

Szétugrasztott hitelszövetkezet.

Budapest, okt. 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Ma ujra egy hitelszövetkezetnek nevezett csalóbanda ügyét tárgyalta az itteni törvényszék. A vezérigazgató, ur egykor urasági inas volt, aki csak egy elemi iskolát végzett s most 37 rendbeli csalás miatt állott a törvényszék előtt. Áldozatai nagyszámú jelentkeztek írásbeli panasszal Németországból, de van köztük Magyarország minden vidékéről is. Büntérsái Gallab Nándor díjnos és Gallab Viktor «alügynök». A tárgyalást ma nem fejezték be.

Szerencsétlen esés.

Budapest, okt. 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A bécsi lövészeny szerencsétlenül járt Lázár főhadnagy állapota igen szomorú. Csak néha-néha ébred öntudatra; ha meggyógyul is, szép férfias alakja és arca eltorzul, mert orra is erősen megsérült.

Szápáry Bécsben.

Budapest, okt. 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Szápáry Gyula gr. e hét végével Bécsbe utazik, hogy a küszöbön álló országgyűlési tárgyalások előtt néhány függő kérdést rendbe hozzon.

Pestmegye új főispánja.

Budapest, okt. 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Az önkönmű már két hét előtt jelzett hírt, hogy Beniczky Ferencz megvált az intendánsi állástól és Pestmegye főispánjává fog kinevezettni, ma félhivatalos részről is megerősítik. Az érdekes hírt most azzal egészíthetjük ki, hogy Földváry Mihály mostani alispán azonnal le fog mondani állásáról, mielőtt Beniczky lesz főispánja.

Osztr.-magy. katonai küldöttségek Moltkenál.

Budapest, okt. 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A trencsényi Moltke-gyalogezred Moltke gróf tábornagnak, mint az ezred tulajdonosának, 90-ik születésnapja alkalmából több tagból álló katonai küldöttséget küld Berlinbe. — Az osztrák-magyar közös hadsereg szintén felhasználja az alkalmat, hogy üdvözlje az ősz hadvezért közeledő jubileumán, s e célból egy tábornokot küld Berlinbe.

Kivándorlási Oroszországból.

Budapest, okt. 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Varsói jelentés szerint hivatalos nyomozások kiderítettek, hogy a lefolyt évben majd 18,000 személy, (köztük sok nő és gyermek is) hagyta el Orosz-Lengyelországot s vándorolt Amerikába és Brazíliába. A varsói lapok felhívják a kormányt, hogy vessen már véget megfélemlítő rendszabályokkal a tömeges kivándorlásnak.

Gladstone az ir-kérdésről.

Budapest, okt. 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Mint Londonból jelentik, Gladstone tegnapi beszéde, melyet vagy ötezer ember előtt tartott, kizárólag I r o s z á g n a k volt szentelve. Kijelentette, hogy az irkérés csak úgy oldható meg, ha az íreknek önkormányzatot adnak. A jelenlegi alkotmány nem az íreket, hanem az angol kormányt vádolja. A kormány, mely megsérti a törvényeket, igazi mintaképe a törvényteleneknek. Végül megjövődölte a saját politikája diadalát.

REGÉNYEK.

ASSZONY NÉLKÜL.

— Eredeti regény. —

Írta: KEMECHEY JENŐ.

16

(Folytatás.)

— Ön ért, csakugyan ért engem, — lelkedezett s boldogan kacsingatott hamuszínű szemeivel, melyeket egészen világos, majdnem vörösféhr, ritkás pillák környeztek.

— Ön ért, jól ért engem, — ismételte. — És én folajánlom önnek édes Fejér ur szolgálataimat. Biztosítom, hogy hasznára válok.

— Balját belekapcsolá a Dénésébe és vonszolta magával kifelé.

— Ön meg azt nem tudja, — fecsegett gyorsan, — hogy én igen sokat látok és hallok.

— Dehogy nem.

— Annál jobb. Én mindent tudok. Mások sok érdekes dolgot hozok tudomására. Most csak annyit, hogy én ismerem Rady grófnővel folytatott perét. Én sejtem, hogy önnek valami eltévedt végrendelete hiányzik. Hallgasson rám s hajoljék meg előttem. Nagyon mondomok.

Megállította Dénést s jobb kezével felig eltakarta ajkait.

Wiesbadenben dr. Steinhoff közjegyzőtől iratokat vettem át, mikor Rady gróf megörzést végezt egy csomagot adott át a közjegyzőnek: Mit gondol ön, mi lehetett e csomagban? Én nem tudom, de sejtem. Ó, én mindent tudok, ami a «társaság»-ban történik.

Fejér Dénés izgatottan nézte végig ez embert s elfojtott hangon mondá:

— Ha igazat beszél, ön nagy ember.

A foyerbe értek. Özevgy Rady grófnő selyem szoknyája mellett sühogott el.

Dénés kalapot emelt.

A grófné megállott egy pillanatra s magához intette. Nagy zöldebbarna szemével mereven mélyedt a Dénés tekintetébe. Jobb kezével bal vállára csapta drapp csipkekendőjét, egyidejűleg baljával hirtelen emberünk karjához nyult:

— Ne feledje ígérését, kedves ügyvéd ur. Egy félóra múlva theára várom. Mindenestre, érti?

Igen gyorsan és igen halkán beszélt s aztán oldalra vetve fejét, nagy hirtelen megfordult és kisietett fogathoz.

Megbillent csipkekendője gyöngén hozzásapódott a Dénés arcához.

A kéz s a csipkekendő érintése égette karját és arcát. Mereven állott s tágra nyílt szemekkel bámult Karolina után.

— A kigyó, a büvös Boa Constrictor, — nyögte végre s agyán hasítva végig cikizkázott az a gondolat, hogy a szerencsétlenség oka leggyakrabban az a hatás, amit a férfi szenvedélyén a nő látása, esetleg cselekvése gyakorol.

Bizalmas szomszédja megkerülve, füléhez hajolt s nagy titkolózva sugta:

— Fejér ur, ön irigylésre méltó ember. Ön nagy kópé.

Dénés ijedten kapta félre fejét és dühösen nézett a sugdosó emberre. Ez még titkosabban kacintott s távozott, miközben többször ismételte:

— Én értem önt. Én is értem önt. De mi diskkrét emberek vagyunk.

Összegombolta felöltőjét s belépve kocsiájába, megkintott embernek érezte magát.

— Ó ért engem! — suttogta magában. — S ezt úgy mondotta, mintha csak gyanúsítani akart volna!

Lehajította fejét a kocsi párnájára és megismította homlokát:

— Én szerencsétlen ember vagyok...

Ugy látszik: ez a premier premierje volt egyszersmind a Fehér Dénés társaságba

lépésének, tehát a fecsegők, hiuk és szerelmeskedők világába kerülésének is.

Mig hazaért, azon töprengett: lehetne-e vigjátékot írni, asszony szerep nélkül?

VIII. FEJEZET.

R É V E D E Z É S.

Vannak emberek és sokan vannak, akik a külfatások nyomán nem ripoztoknak azonnal, hanem elvonulnak a maguk legbizalmasabb barátjaikkal, a sziveikkel és eszükkel tanácskozn.

Ekkor először összegezik a külső impulzust és a belső megprezenést, aztán igyekeznek tisztázni a saját helyzetüket azokkal az elvekkal szemben, amelyeket az élet tanulmányaiból és küzdelmeiből mint általános igazságokat merítettek ki.

Csak ezután következik a cselekvés.

Ezekről az emberekről mondják, hogy bátoratlanok, nagyeszűek és mindenütt el-késnek.

Ezek nem akarnak kockáztatni semmit és ki akarnak békíteni mindent. Az ilyen emberek nagy mértékben ideálisták és még is legtöbbször aprókos, úgynevezett technikai részletekkel bibelődnek. Félnék a külső behatástól s mégis mindig a külső behatások nyomása alatt állanak. A társadalmi életben nem is tesznek, de inkább vitetnek az áramlat ellen.

Az emberek e kategóriájába tartozott Fejér Dénés is, aki mielőtt haza ért, végig sietett szobáin, de olyan nehezként találta magát, mint a sár. Alig bírta lábait. Mindkét kezével fölborzolta haját s megnyomkodta halántékait. Végre támlás székbe ült.

Annnyira kifáradtnak érezte a mai izgalmaiktól idegeit, mint talán soha eddig.

Az ujjai hegye is zsibbadt. Szempillái oly nehezek voltak, hogy sejtienie kellett, ha most lehunyja, menten elalszik.

Pedig nem szabad aludnia. Ma még Konstantin báróval is kell beszélnie. Sőt — és erre a gondolatra hirtelen fölugrott ülőhelyéből — mindjárt lejár a fél óra, amit a grófnő parancsolólag kitűzött.

Gondolkodozba esett.

(Folytatás következik.)

MISS HARRIET.

Írta: Guy de Maupassant.

3

Franciaából fordította: dr. Papp Dezső.

(Folytatás.)

Miss Harriet a neve. A nyarat egy rejtett faluban töltendő, Bénouville-ban állapodott meg hat hettel ezelőtt s nem is szándékozik elhagyni.

Sohasem szól az asztalnál, gyorsan eszik, folyton olvasva egy protestáns propaganda könyvecskét. E könyvecskét szerte osztogatja mindenkinél. Maga a pap négy darabot kapott, melyet bizományban egy szulancz hozott neki. Néha anélkül, hogy erre alkalom kínálkozott volna, angolos, döcögő franciasággal, hirtelen e szavakkal fordult háziasszonyaihoz:

— Mindennel jobban szerettem az Urat, csodálom a teremtsében, imádtam a természetben, mindig szívemben hordtam.

S ezzel az elkepedt parasztasszonynak váratlanul átadta egyikét azon füzeteknek, melyek a világegyetemet megtéríteni voltak hivatva.

A faluban nem szerették. A tanító nyilatkozta, hogy istentagadó, átokként sulyosodott rá. A pap, kit Mme Lecacheur megkérdezett, így válaszolt:

— Eretnek, de isten nem óhajtja a vétkezőnek halálát. Különbön azt hiszem, hogy teljesen erkölcsös személy.

E tisztán nem értett szavak: „Isten-tagadó, eretnek”, bizalmatlanokká tették a lakosokat. Beszéltek még, hogy gazdag s az egész világon szerte utazva tölti életét, mert családja élte. Miért üzte el? Persze azért, mert istentelen.

Valójában pedig egyike volt azon rajongóknak, azon konok puritánoknak, aminek Angliában oly nagy számmal teremnek, egyike azon szenvedhetetlen, de jó lelku vén kisasszonyoknak, kik elárasztják Európa table d'hoteljait, megmérgezik Schweiczt, izlettnek teszik Olaszont, lakhatatlanná a Földközi tenger kies városait. Magukkal viszik mindenüvé bizarr rögeszméiket, megkövesült vesztásúzi szokásaikat, leirhatatlan öltözékeiket és azt a bizonyos kaucsu-illatot, mely azon hitet ébresztí föl bennünk, hogy szobánkban éjjel egy skatulyába lőnek becsenve.

Ha valamelyik vendéglőben csak egyet láttam belőlük, menekültem, mint a madár, mely a mezőn madárijesztőt lát.

Ez a példány azonban annyira különös volt, hogy egyáltalán nem volt visszatevő.

Mme Lecacheur, ki ösztönzerűleg ellensége volt mindennek, ami nem volt paraszti, bizonyos gyűlölettel szemlélte a vén kisasszony vallási rajongását. Egy szóval jellemezte, bizonyára nagyon ócsarló szóval, mely nem tudom minő zavaros és rejtelmesezmevegyület után jött ajkaira. Azt mondta róla, hogy „az ördög cimborája”. S a szentimentális, rideg leányra tukmált szö ellenállhatatlannul komikusnak tűnt föl nekem. Magam sem neveztem ezután másként, mint „az ördög cimborája” és láttára különös kedvteliséssel mondtam ki e szót.

Egy reggel kértem Mme Lecacheurt: — Nos, mit csinál az ördög cimborája?

S a paraszasszony megbotránkozással válaszolt:

— Képzelje csak, uram, az uton talált egy teknősbekát, mely egyik lábán zúdoszt szenvedett. Bevitté a szobájába, elhelyezte a mosdótábla és bekötötte sebet, mintha ember volna. Nem istentelenség ez?

Egy más alkalommal a tengerparton sétalgtatva, megvásárolt egy nagy halat, melyet imént haláztak ki, csupán azért, hogy újra a tengerbe dobja. S a matróz, bár busásan meg volt fizetve, elhalmozta szitkokkal s jobban el volt keseredve, mintha kilopta volna pénzét zsebéből. Még egy hó mulva is csak a legnagyobb dühvel és szitkozódással szölt ez esetről. Oh! igen bizony, ördög cimborája ez a miss Harriet! Lecacheur mama zseniális ötlete találon nevezte el így.

A kocsis, kit Sapeurnak hittak, mert ifjú korában Afrikában szolgált, más véle-

ménnyel volt felőle. Dévaj mosolylyal mondta:

— Valami vén dáma, ki már kiszolgált néhány kapitulációt.

Ha a szegény leány tudta volna?

A jó kis Celestine nem szívesen szolgált ki, de sosem tudhattam meg, hogy miért. Talán egységyedül azért, mert idegen volt, más faj, más nyelv, más vallás gyermeke. Szóval, ördög cimborája!

Idejét azzal töltötte, hogy a mezőn barangolt, keresve és imádvá lsten a természetben. Egy este egy bokorban térdén állva leitem. Valami pirosat vettem észre a cserjésen túl, elhárítottam az ágakat és miss Harriet emelkedett föl előttem nagy zavarban afölött, hogy így megleptem. Szemeim rám meresztette, mint az éjjeli bagoly, melyet nappal meglepnek.

Néha, midőn a sziklákon dolgoztam, hirtelen megjelent szemem előtt a tengerpart szélén, mint valami telegraf-oszlop. Felkesedve szemlélte az aranycsillám nyílt tengert és a lángbitorban uszó eget. Máskor a völgy olén leptem meg, amint az angol nők ruganyos lepteivel haladt tova. Nem tudom, mi vonzott, közeledtem hozzá csupán azért, hogy lássam rajongó arczát, leirhatatlan, kiaszott vonásait, melyeken benső, mely meglegedés tükröződött le.

Gyakran találkoztam vele valamely mezei gazdaság szélén, egy almafa árnyában a fivőn ülve, kis biblijával a térdén, a messze távolba révedező szemekkel.

Mert nem hagytam el e vidéket, melynek békés csendjéhez, tágas és szelid tájaihoz ezernyi vonzó kötelek fűzött. Jól éreztem magamat ez ismeretlen tanyán, távol mindentől, közel a földhöz, a jószágos, egészséges, szép, viruló földhöz, melyet mi magunk saját testünkkel fogunk majdan televénybe tenni. És be kell vallanom, talán némi kíváncsiság is tartott vissza Lecacheur mamánál. Meg akartam némiileg ismerni e furcsa miss Harrietet és megtudni, mi történik az ilyen bolygongó vén angol kisasszonyok remeteleikében.

II.

Elég különös módon ismerkedtünk meg egymással. Eppen egy tanulmányt fejeztem be, meglehetősen merész művet. Tizenöt évvel utóbb tízezer frankért adtam el. Egyébiránt egyszerűbb volt, mint a kétszerkettő, de az akadémiai szabályokat figyelmen kívül hagyta. A festmény egész jobb fele egy sziklát ábrázolt, egy óriási kiugrással teli sziklát, melyet barna, sárga és veres hajótoredek borított s melyen a napfény mint olaj ömlött szét. A világosság, anélkül, hogy a mögöttem elrejtett égitest látható lett volna, a sziklára esett s tüzfénnyel megáryozta.

Annyira meg voltam elégedve a munkámmal, hogy a koresmába visszahozva, ugrándoztam. Azt szerettem volna, hogy az egész világ azonnal lássa. Emlékszem, hogy

az ut szélén megmutattam egy tehénnek s odaszóltam neki:

— Ezt nézd, öregem. Ilyet hamarjában nem látsz!

A ház elé érve, tele torokkal hittam Mme Lecacheurt:

— Hé! gazdasszony, frissen ide! Nyissa föl a szemét!

A paraszasszony odajött s rámeredt művemre bamba tekintettel. Látszott, hogy mit sem különbözött meg rajta s még azt sem látja, hogy okrot vagy hazat ábrázolt-e?

(Folyt. köv.)

Időjárás.

Szeged, okt. 22. reggel 7 órakor.

Légnymás mm. 750 +	Hőmérséklet Celsius	Légnedvesség %	Felhőzet 0-10	Szél irányja és erőssége 0-10	Csapadék mm. az előző 24 órá alatt	Jegyzetek
58.3	0.8	78	6	EK ₂	0	Légnymás emelkedett, hőmérséklet csökkent.

A meteorológiai m. k. közp. intézet időjárási jelentése:

Budapest, okt. 22. (A „Szegedi Híradó” eredeti távirata.)

Budapesten a megelőző nap legnagyobb + hőfoka 8°, legkisebb + 2° Cels.

Kilátás: Gyenge északi szelek: kissé felhős, többnyire száraz, hűvös idő: gyenge éjjeli fagy.

Nyílttér.

ÉRTE-SÍTÉS.

A már 13 év óta fennálló, jó hírnévnek örvendő üzletemben (Tisza L-körút alsó végén, Iroda: Szikra-utca) kitűnő minőségben és jutányos árak mellett kaphatók: hydr. mész (cemento), I. portland cement, darabos és oltott mész, ölfá, vágott fa, mindennemű köcszn, I. r. kovács- és faszén, szegedi lérszepszirszen (Gaskoaks).

Megrendeléseket elfogad a Ligei-féle listraktár (Hid-utca, Tóth Péter-ház).

A n. é. közönség b. megbízásait kéri kiváló tiszteltet 306-25-18

Milkó Henrik

Tisza L-körút alsó végén.

Iroda: Szikra-utczában.

Felölös szerkesztő: Lipsey Ádám.
Kiadótulajdonos: Endrényi testvérek.

Szeged és vidéke részére egyedüli és kizárólagos raktár nagyban és kicsinyben

ENDRÉNYI TESTVÉREK

papirnagykereskedésében Szegeden.

Minden létező cigarettapapírok között a legtekélyesebb és főlulmulhatatlan

a valódi francia szivarkapapír

„LE GLORIA“

Joseph Bardou & fils-től Perpignan és Parisban.

60 nagy aranyérem, 16 nagy díszokmány, 20 „Hors Concours” okmány.

Hüvely-különlegességek: „LE GLORIA” és „VRAI GOUDRON.”

Gyár eladás.

Jó hírnevű, igen jövedelmező magyarországi gyár, mely nagy mennyiségben szükséges napi szükséglet-cikkeket gyárt, minden **kockázat** és szakértelem nélkül könnyen vezethető, közbejött körülmény miatt

azonnal olcsón eladó.

Szükségeltetik 15—20,000 forint. Ajánlatok «V. 4729.»
Rudolf Mosse Wien,
I. Seiferstättle 2. intézendők.
480—3—1

127/1890. v. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ennel közli, hogy a szegedi kir. járásbíró 12978/90. sz. végzése által Fodor Pál javára, lak. Ó-Besenyőn végrehajtást szenvedett **Toth Ferdinánd, Toth János és neje Domonkos Julianna** ellen, lak. Szegeden, 300 ft. tőke, ennek 1890. évi június hó 8. napjától számított 6% kamattal és eddig összesen 44 ft. 28 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kötelező végrehajtás alkalmával bíróság felőli és 498 ft-ra becsült különféle ház butorok, koremai szerelvények, ágyneműk, férfi és nő ruhák és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a 13327/890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis **Szegeden, budapesti sugárút 6. sz. a. alperesek lakásán** leendő eszközökre **1890. évi október hó 30-ik napjának délutáni 3 órája** határidővel kiútit, az ahhoz a venni szándékozóknak ezen ogy megjelvezéssel hivatal meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen —

az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében — a legtöbbet ígérőnek becsdron aul is eladottni fognak.

Az 1881. évi LX. t.-cz. 111. §-a értelmében, kik az árveretmi rendelt ingóságok vételéről a végrehajtó követelését megelőző kötelező tartanak jogot, amennyiben az, hogy részükre a foglalás korában eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tudnak, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírottul egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. — Végre kötelesek bérbe- vagy haszonbérbeadók az 1881. évi LX. t.-cz. 112. §-a értelmében azon követelés összegét, melyre névre törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéséig alulírottul bejelenteni.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megdliapított föltételek szerint lesz kifejtendő.

Kelt Szegeden, 1890. évi október hó 13-ik napján.

Szabó Mihály,
kir. bír. végrehajtó.

485-1-1

Dr. med. Fáykiss K. biztos hatása

galandféreg-irtó szere (giliszta-féreg).

Dr. med. Fáykiss K. biztos hatása
galandféreg-irtó szere
ezsákis gondosan megválasztott ártalmatlan növényekből készült és igen könnyen beérhető, mint hogy a hatása az elasztikus kapszula bürkölve, teljesen is oldódik.

Dr. Fáykiss ezen galandféreg-irtó szert évek használatát során is alkalmazta az eredményes, mit a számos kórosorlat, melyek megemlíthetők, bizonyítanak.

Az dr. Fáykiss K. híres galandféreg-irtó szere — egy doboz — használati utasítással 2 ft 50 kr.

Valódi minőségben kapható magánál a kórosorlat.

FÁYKISS JÓZSEF Budapest, Nagy Kristóf-hoz címre, gyógyszerárban és Tótki J. gyógyszerárban, Király-utca 12. sz.

Szege:en: BARCSAY K. gyógyszer. ürnél.

71805/90. sz.

M. kir. államvasutak.

482—3—1

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága az 1893. év végéig szükséges különféle **műhelyi és pályafentartási szerszámok és eszközök**re, továbbá **csákányok, lapátok, ásók, fúrók, talyigák, vasalt kútvedrek, szénkosarak, ráspolók, reszelők, fűrészek, gereblyék, szalagmértékek, lámpa-ollók, papírollók és bádogvágó ollók, gyaluk, gyalvasak, csavarhuzók, kalapácsok, üveg- és gyémántok, lakatok, tintatartók, jelző zászlók, kenderfűrészek, fémerneműk, kötelek, kátrányozott jelző szinegek, köszörűkövek, jelző sípok, bádogos munkák, ugymint: lámpások, kannák, tüzelő- és vízvedrek, durranó gyutaes szelencék, kármentő tálak, szelencék stb.; vasalt emelőrudak, tüzi csáklyák, összehajlítható mérő pálcák, székek, bélyegző párnák ruggantából, altiszti karkötők, irattáskák bőrből, borjubékok, kalauzkürtök és zsinórok, kafeneműk, hévmézők, palaczkok, poharak, kaviesrostélyok stb.-re iparnemenként csoportosítva nyilvános pályázatot hirdet.**

Pályázati határidő 1890. évi november hó 25.; a bántapénz letétel 1890. november hó 24.-én.

Utbaigazítás, a tárgyak részletes kimutatása, föltételek, rajzok stb., az igazgatóságnál Budapesten (Andrássy-ut 75. sz. II. emelet, 43. ajtó). A hivatalos órákban (8—2-ig) szertezhetők.

A minták a budapesti központi szertárban megtekinthetők.

Budapest, 1890. évi október hóban.

Utányomás nem díjaztatik.

Az igazgatóság.

Dr. MÜLLER főorvos

484-1

befecskendezései és labdaccai

elismert és kipróbált szer a hugycső minden kifolyása ellen (felhő folyás), gyors és kitűnő eredménnyel. Idült bajknál is minden utókövetkezésmény nélkül használható. Ára 1. sz. újabb keletkezési bajknál 1 ft 60 kr. 2. sz. idült bajknál 2 ft 50 kr. Postai küldésnél csomagolásért 25 kr. számítatik.

Ujjáteremtő vegyülek

dr. Müller főorvos által már évek során át kitűnő sikerrel alkalmaztatott **idegbajok** (melyek az ifjúkori bűnök maradéka) gyógykezelésénél. Különösen elismert szer az elgyengült férfiero helyreállítására. Ára 3 ft 10 kr., postával csomagolásért 25 krral több. Egyedüli fő- és készítő-lerakat a sz. György-gyógytár, Wien, V., Wimmergasse 33.

Szegeden: Barcsay Károly gyógyszerésznél.

5 FORINT 8 FORINT egy Zóna-sacco egy FELÖLTŐ

Mindkettő tiszta gyapjuszövetből és divatosan készítve. Azonkívül legnagyobb választék mindennemű **uri és gyermekruhákban** szigorúan szolid szabott árakon, melyek minden darabja föl vannak írva. Továbbá a legdivatosabb angol, francia és brünni gyapjuszövetek dus raktára mérték utáni megrendelésekre.

THEIN ÉS TÁRSA

«ELSŐ HAZAI URI RUHA-CSARNOK»

Budapest, IV., Hatvani-utca 1. sz. (Ferencziek bazára.)

Videki megrendelések pontosan eszközöltetnek. 440—10—5

1432/890. sz.

Tölgyépületfa-eladás.

474—3—2

Az alant megnevezett vágásokban lévő tölgyépületfa egészben, avagy nagyobb-kisebb részletekben, esetleg tömméterenkint eladandó, m. p.:

A vágás megnevezése	Feltételezett tölgy-épületfa köbméter	Tőár egy köbméter után				Megjegyzés
		30 ctm. közép átmérőig	30 ctm. közép átmérőig	30 ctm. közép átmérőig	30 ctm. közép átmérőig	
		ft	kr.	ft	kr.	
„Kraku Fistiagu“ a najdasi kerületben	600	4	—	5	—	kifuvarozás Fehér- templomra
„Suva Reka“ Szerb-Pozsezsena köz- ség határában	600	4	—	5	—	kifuvarozás a dunapart 2 órai távolságra
„J u c z“ Szinicza község határában	300	2	50	3	50	kifuvarozás a dunapart; — az ezen vágás- ban lévő mint- egy 5600 ümrt elegya szinten eladatik 16vón.

A közelebbi föltételek alulírott kir. erdőgondnokságnál be-
tekinthetők.

Fehértemplomban, 1890. évi október hó 16-án.

M. kir. Erdőgondnokság.

Nyomatott a kiadótulajdonos Endrényi Testvérek könyvnyomdájában Szegeden.